

студент, понеже е по-слабо подготвен, да е отговорил вярно само на лесните 10 въпроса, мислейки, разбира се, върху тях по-дълго време в сравнение с отличника. Това обаче като брой точки му стига за среден (3). Има ли нещо нередно в описаната ситуация с двамата студенти? Категоричният отговор е „не!“. Законът предполага (защото това е житейско правило), че не всички могат да бъдат подготвени еднакво добре, затова предвижда оценки от 2 до 6, като за взет изпит се приемат баловете от 3 до 6, съответстващи на различни равнища на усвояване на знанията от учебната дисциплина. *Нивата на оценяване са различни не само поради предположението, че материята може да се изучи в различен обем и задълбоченост, но и поради това, че обучаваните са с неравни възможности, което не им позволява, колкото и да се стараят, да имат еднакви по обем и задълбоченост знания.* Ясно е, че по-слабо подготвените няма да могат да отговорят на по-трудните въпроси, но законът и на тях им дава шанс, защото могат да се справят макар и с не толкова сложни въпроси и задачи от изучавания предмет.

Нередното би било друго: ако студентът даде верни отговори, но само на два трудни въпроса, присъдят му се заветните 10 точки и той получи оценка среден (3). При условие, че е слабо подготвен, студентът би могъл да уцели само два верни отговора на трудни въпроси в два случая: или случайно, или ако се е готвил избирателно, разчитайки именно на факта, че само този кръг от знания се котират високо в изпитния тест.

Вече бе подчертано, че едно от основните предимства на изпита чрез дидактически тест е именно възможността студентът да бъде препитан по по-голямата част от преподадената материя. *Въпросите и задачите с предварително диференциран брой на точките за верен отговор съобразно предполагаемата трудност елиминират именно това предимство на тестовото изпитване.* Всъщност студентът, на който му предстои изпит с дидактически тест, трябва предварително да е наясно, че тестът съдържа въпроси и задачи върху цялата материя и че всеки въпрос или задача е с еднаква значимост за оценката. Така при подготовката си този студент няма да чете избирателно, надявайки се на шанса с малко усилия (знания) да си „вземе“ изпита.

Следващият проблем, върху който си струва да се помисли, е дали да се въведе санкция за грешен отговор, т. е. да се отнемат точки от общия сбор, когато отговорът на даден въпрос или задача е грешен?

Нерядко може да се чуе положителен отговор на този въпрос. Какъв е смисълът на такъв отговор? Очевидно, за да се санкционира „играта на тото“. Изглежда похвално. Но дали винаги сме сигурни, че когато дава грешен отговор, изпитваният е налучквал, защото няма необходимите знания? И още нещо: дали винаги, когато е посочвал верния отговор, той наистина е имал необходимите знания? Изобщо не можем да сме сигурни в нещо подобно. *Колкото е вероятно, че е налучквано при грешните отговори, толкова вероятно е, че е налучквано и при верните отговори.*